

Opening zondag 16 februari 2020 - van 17-23 februari alle dagen open van 14:00 – 18:00
Tentoonstelling t.e.m. 15 maart 2020

Zondag 16 feb., om 15:00 performance, om 16:00 gesprek met Valentijn Goethals

Open: van 27 feb. t/m 15 maart open van do t/m zo van 14-18 uur en op afspraak

Ilke Gers

Postscript

De Nieuw-Zeelandse Ilke Gers (1981) met Ierse en Duitse voorouders (achternaam uit te spreken als [g3:z]) omschrijft haar werkmethode als “site-sensitive”. Waar men bij site-specific ervan zou kunnen uitgaan dat de omgeving het werk mee vormgeeft, gaat het bij Gers erom hoe een ruimte aanvoelt. De aandacht gaat naar het poreuze aspect ervan. Ze brengt haar eigen ideeën, interesses, bedenkingen en materiaal in de ruimte, maar is er attent op ze niet te overweldigen.

Het is dan ook geen toeval dat één van de minst blijvende materialen haar favoriete gerief is: krijt. Een bouwstof die zonder toevoeging van een ander middel tot geen enkele hardheid vermag, een grondstof par excellence om tijdelijke markeringen te maken. Haar fascinatie voor tekens en taal in de publieke ruimte werd vooral gevoed sinds 2013, na haar studie in Nederland. In Rotterdam, waar ze woont en werkt, zijn (verkeers)regels en wetten door tekst en wegmarkeringen overvloedig aanwezig. De openbare en publieke ruimte lijkt volledig in kaart gebracht, gestructureerd, gedefinieerd en bijgevolg gecontroleerd te zijn.

Het uitgangspunt van Gers' visueel werk is schrift.

Letters en delen van lettertekens zijn minimale overblijfselen van een verteld verhaal, van informatie over een plaats, een visualisatie van een subjectieve herinnering.

De titel “postscript” in de betekenis van postscriptum (Lat. “naschrift”) vat het op een andere manier samen: niet de inhoud van de brief speelt een rol, maar de korte, informele, persoonlijke informatie die na de handtekening staat is het thema van deze tentoonstelling.

Gers heeft zich verdiept in de geschiedenis van wie er vroeger in de Paleisstraat leefde of er een zaak uitbaatte, hoe de straat en de buurt door de jaren heen veranderde en hoe het sociale weefsel tussen buurtbewoners, middenstand, de vele scholen en de verschillende religies van de meer dan 30.000 bewoners van de wijk “Brederode” zich de voorbije decennia ontwikkelde. Boeiend is, dat hoewel het postscriptum niet tot de eigenlijke inhoud van de brief hoort, het vaak het eerst en meest de aandacht trekt omdat het apart gezet is.

“PostScript” daarentegen is eveneens een programmeertaal om tekst en afbeeldingen te beschrijven, en ook (misschien vooral) deze betekenis komt zeer dicht bij de kern van wat Ilke Gers met haar performances en krijttekeningen doet. Is schrijven zonder taal tekenen?

De (in onbruik geraakte) betekenis van het werkwoord ‘lijnen’ als vakterm voor lijnen maken, ‘krijten’ als werkwoord voor met krijt werken, het Engelse ‘to chalk’ of ‘to trace’ omschrijven haar kunst het meest accuraat. Gers verbindt een vorm van schrijven/(tekenen) met een fysieke activiteit, start een lijn zonder op voorhand te weten waar ze eindigt.

Tijd en activiteit worden op een intuïtieve wijze met elkaar verbonden en bepalen het residu, dat vanaf dan verzelfstandigt tot een tijdelijk beeldend werk.

Stella Lohaus, februari '20